

μαγείας καὶ διαβόλου μελετῶν ἐξ ὧν πρὸς τοῖς ἄλλοις καταδείκνυται πῶς ἐπὶ τοῦ Λουδοβίκου ΙΔ' ἀκόμη εὐρέθη Παρλαμέντον διαμαρτυρηθὲν κατὰ τινος ἐπεικοῦς διατάγματος τοῦ Κολβέρτου διὰ τῶν ἐξῆς ἀποτροπαίων λέξεων. « Ἡ ἁγία Γραφή ἐξαγγέλλει θανατικὰς ποινὰς κατὰ τῶν ἐξασκούντων τὴν μαγείαν. Παρ' ἅπασι τοῖς ἔθνεσι γενικὸν αἶσθημα ἐπεκράτησε νὰ καταδικάζωνται εἰς θάνατον οἱ μάγοι καὶ οἱ Σατανόληπτοι. » Καὶ κατὰ τὸν παρελθόντα δὲ αἰῶνα τὸ δικαστήριον τοῦ Αἰξ καὶ τὸ Παρλαμέντον ἡσχολήθησαν ἐπὶ μακρὸν χρόνον περὶ τὴν δίκην ἣν ἐκίνησεν κόρη τις Καδιερ κατὰ τοῦ πνευματικοῦ αὐτῆς τοῦ Ἰησοῦίτου Γεράρδου ὡς μαγεύσαντος καὶ ἀπατήσαντος αὐτήν. Οἱ ἦττον αὐστηρῶς κρίνοντες σήμερον περὶ τοῦ ἀρχαίου τῶν Ἑλλήνων Ὀλύμπου ἀναμιμνήσκονται ὅποια ἦτο καὶ ἐν πολλοῖς ἐπιμένει ἔτι νὰ διατελῇ ἡ ὑπὸ τοῦ κλήρου ἐμπνεομένη καὶ διευθυνομένη ἐκπαίδευσις, καὶ ἔχουσιν ὑπ' ὄψιν προγράμματα τινα ἐκπαιδευτικὰ ὅποια τὸ ἀκόλουθον : « Ἐρωτητέον περὶ ὑπῆρχεν ὁ Θεὸς πρὸ τῆς δημιουργίας ; ὅποιον ἦτο τὸ ἀνάστημα τοῦ Ἀδὰμ ὅτε ἐνεφανίσθη ἐπὶ τῆς γῆς ; ὁ Ἀδὰμ μὴ γεννηθεὶς ἐκ γυναικὸς εἶχεν ὀμφαλόν ; ὁ Θεὸς ἠδύνατο νὰ ἐνσαρκωθῇ εἰς γυναῖκα ὡς ἐνσαρκώθη εἰς ἄνδρα ; πῶς οἱ δαίμονες εἰσέρχονται εἰς τὸ ἀνθρώπινον σῶμα καὶ τίνες εἰσὶν αἱ διάφοροι ὁδοὶ δι' ὧν ἐξέρχονται ;

Ὑπ' ὀργῆς ἐνθεοῦ καταλαμβανόμενος ὁ ποιητὴς τοῦ Ἀλκιβιάδου ἐν τῷ προλόγῳ αὐτοῦ διότι βλέπει ὅποια σκηναὶ τοῦ πρακτικοῦ καὶ νοσηροῦ βίου ἀντικατέστησαν ἐπὶ τοῦ θεάτρου τὰς τῆς ὑψηλῆς φαντασίας σκηνάς, αἵτινες ἐνεπνέοντο ἐκ τοῦ βίου